

ÖRÖMKELTŐ

A Nyíregyháza-Kertvárosi Római Katolikus Plébánia kapcsolatterjesztő és –tartó kiadványának 1. száma Advent — Karácsony 2013. december 1.

ÍGY VÁLTIJA BE A HOZZÁFÜZÖTT REMÉNYEMET..

Karácsony nem gondolható el és nem ünneplhető a készüllet, Advent idejének tudatos, tevékeny és tanúságtevő felhasználása nélkül, bár egyre többen veszni engedik a kegyelemnek ezt az időszakát. Ezzel a beállítottsággal szemben ragaszkodjunk ahhoz, hogy Megváltónk születésének hozzá és hozzánk méltó megünnepléséhez nem juthatunk el, ha az előtte lévő készülleti időszakot félvállról vesszük, üzenetére süketek maradunk, vagy teljes egészében kivonjuk magunkat igénybevétele alól. Töltsük meg olyan tartalommal a kegyelem ezen időbeli keretét, amelynek eredményeként nemcsak az adventi koszorú gyertyái gyulladnak ki növekvő számban, hanem lelkünkben, családjunkban, egyházközségünkben, munkahelyünkön és még szórakozásainkban is elárad az Üdvözítő megszentelő jelenléte. Csak ilyen módon fogja az Istennel és egymással való adventi újrakezdésünk fénye a mai korszellem egyént, családot, egyházat és nemzetet testileg-lelkileg pusztító sötétségét elűzni. Az advent ilyen értelemben tiltakozásunk kegyelmi ideje.

Adventet kezdtünk el ünnepelni. Egyre több gyertyát fogunk a családi és templomi adventi koszorún meggyújtani. Az adventi időszak végén pedig karácsonyfánk gyertyáit és csillagszóróit. Karácsony közeledtéhez óriási fényár világítja meg ezeken a hosszú éjszakákon a városok és a

falvak főutcáit. Helyénvalók tulajdonképpen ezek a fények? Komolyan gondolták? *Jogos reménynek a kifejezői?!*

Advent egy ellentétes irányú mozgás. Tiltakozómozgalom a fények általános kialvása ellen a családokban, egyházközségünkben, magyar és európai társadalmunkban, valamint az összes értékes, szép és nemes emberi kapcsolatokban. Mindennek tapasztalatán akkor leszünk adventi emberek és belőlük álló egyházközség, ha kifejezzük e szent időszak átélésével azt, hogy nem értünk egyet az emberek különféle kapcsolataiban és érintkezéseiben fellelhető lelki sötétséggel és az ebből áradó hidegséggel.

Így fogalmazható meg Advent mindig érvényes és időszerű felhívása, amelynek nagylelkű megválaszolásával ne maradjunk adósok! Ehhez adjon a hozzánk érkező Messiás hitbeli merészséget Egyházközségünk minden hívének és a most először megjelent Örömkeltőnk valamennyi olvasójának.

Zoltán atya

Lukátsi Vilma

Adventi fények

Advent első vasárnapján
fellobban egy gyertyaláng,
REMÉNY-t hoz a szürkeségbe,
mikor fénye ránk talál.

kis fáklyaként világít,
s erőre kap lelkekben az
égiektől táplált HIT.

Három társa lángra várva
az adventi koszorún,
bennük rejlő fény-üzenet
átsugárzik a borún.

ÖRÖM-ünnep közelg` hozzánk,
hirdeti a harmadik,
lélek húrján zenét sugall,
óda hangja hallatszik.

Hét nap múlva párban lobog,

Gyertya-kvartett fény tündököl,
küszöbön a karácsony,

Gyermekkorom karácsonya...

Az én korosztályom egy szerencsés-szerencsétlen korszakban nőtt fel. Ötvenes évek. Szerencsések lehettünk, mert a nagy világi nehézségek ellenére nagyon szerető, összetartó családban nőttünk fel. Az adventi időszak kora hajnali rorátét, a kis Jézus várását jelentette, Édesanyám kézzel rajzolt adventi naptárának ablakait nyitottuk ki a csodavárás gyönyörűségével nap mint nap. És imádkoztunk adventben is, Szenteste is, az éjféli misén is, ahová a felnőttekkel együtt büszkén mentünk, és ennek a késői órának a titokzatos szépsége felülmúlta az otthoni új játékok csábítását. Amikből nem volt sok, de szívvel készültek, meglesett kicsi vágyakat kitalálók, nem listát teljesítők.

De szép is, ha a mai családok is megőriznek valamit, sokat ebből a meghittségből, Istenre való figyelésből. A reklámok hadjárata, kívánságlisták nyomasztó hosszúsága, boltokba rohanás, sütés-főzés-takarítás, a fizikai-lelki kimerültség ellenére. Ugye tudnak még sokan örülni a kis Jézus megszületésének, és erős marad hitük, reményük és szeretetük? Úgy legyen! Ámen.

Nagyné Ullrich Katalin

CSALÁDI SZERTARTÁS SZENTESTÉN A KARÁCSONYFA ALATT

1. Mielőtt a család megvacsorázna, álljanak a karácsonyfájuk köré, és gyűjtsák meg a fa gyertyáit. Ezt jelezheti egy csengő megszólaltatása. Az égő gyertyák emlékezetükbe idézik az ünnep mondanivalóját: a világra született Megváltóban látjuk az igazi fényt, Isten örök világosságát, amely a világba áradva mindenkit megvilágosít, hogy örök élete legyen.
2. Valaki a családból középre áll, és elszavalja Pohárnok Jenő:

Karácsonyfa alatt c. versét.

Eljött a nap, mit várva-vártunk,
Az égen csillagfény ragyog,
Jézuska fáját ím' elhozták
A halkán szálló angyalok.

Köszönjük neked, édes Jézus,
Hogy szíved minket így szeret,

S az angyalok dalával együtt
Dicsőítjük ma szent neved!

S ha elmúlik majd a karácsony,
Te akkor is maradj velünk,
Míg élünk, ezt a kis családot
Szeresd, ó édes Istenünk!

3. A keresztvetés után énekeljék el a Csendes éj-t vagy a Csordapásztorok-at (Hozsanna 20). Mialatt ezt éneklük, gyűjtsák meg a csillagszórókat.
4. Édesapa vagy Édesanya olvassa fel Jézus születését Szent Lukács evangéliumából:

Azokban a napokban történt, hogy Augusztusz császár rendeletet adott ki, hogy az egész földkerekséget írják össze. Ez az első összeírás Quiriniusz, Szíria helytartója alatt volt. Mindenki elment a maga városába, hogy összeírják. József is fölment Galilea Názáret nevű városából Júdeába, Dávid városába, Betlehembe, mert Dávid házából és nemzetségéből származott, hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt. Ott-tartózkodásuk alatt elérkezett a szülés ideje. Mária megszülte elsőszülött fiát, bepólyálta és jászolba fektette, mert nem jutott nekik hely a szálláson. Pásztorok tanyáztak a vidéken, kint a szabad ég alatt, és éjnek idején őrizték nyájukat. Egyszerre csak ott állt előttük az Úr angyala, és beragyogta őket az Úr dicsősége. Nagyon megijedtek. De az angyal így szólt hozzájuk: „Ne féljete! Íme, nagy örömet adok tudtul nektek és az lesz majd az egész népnek. Ma megszületett a Megváltó nektek, Krisztus, az Úr, Dávid városában. Ez lesz a jel: Találtok egy jászolba fektetett, bepólyált gyermeket.” Hirtelen mennyei seregek sokasága vette körül az angyalt, és dicsőítette az Istent ezekkel a szavakkal: „Dicsőség a magasságban Istennek és békesség a földön a jóakarát embereinek!”

5. Imádkozzák el a Miatyánkot, egymást megölelve-megcsókolva kívánjanak egymásnak boldog Karácsonyt, és adják át ajándékaikat.
6. Valaki imádkozhatja hangosan ezt az ősi egyiptomi karácsonyi imát:
Te, aki egykor Mózeshez szóltál a Sínai-hegyen, most a makulátlan Szúztól minden bűntől mentes, tiszta testet kaptál.

Te, ki egykor Izraelt tápláltad, most te táplálkozol anyád tejjével, aki nem ismert férfit, s ez mily csodálatos!

Te, ki egykor megbüntetted a királyokat, most, hogy megszabadulj egy királytól, Egyiptomba menekülsz.

Te, ki a legmagasabb trónon foglaltál helyet, most jászolban nyugszol, bár megőrzöd méltóságodat.

Most hittel telve dicsérjük az Anyát és énekeljük a Gyermecket. Ő, ki az égekben Isten és nincs anyja, lejött ide, hol nincs atyja.

Dicsőség néked!

7. Befejezésül énekeljék el a Mennyből az angyal-t (Hozsanna 24), és üljenek asztalhoz.

„Aki szentestét szertartás nélkül ünnepli, az hamarosan fogja érezni, hogy a puszta együttlét és közös vacsora üressé válik. Éppen ezen az estén van szükség szertartásokra, hogy valóban meg tudjuk ünnepelni a Karácsonyt” (Anselm Grün).

„Négy gyertya égett az adventi koszorún. Olyan csend volt, hogy hallani lehetett, amint a gyertyák beszéltek. Az első gyertya megpislant és elkezdte: 'A nevem Béke. Az én lángom világít, de az emberek nem tartják meg a békét...' A lángja pislákolni kezdett, míg végül kialudt... A második gyertya így szólt: 'A nevem Hit. De az emberek a karácsonyi ajándékok utáni rohangálásban már nem akarnak tudomást szerezni Istenről. Lehet, hogy feleslegesen világítok én is?...' Erre huzat támadt és a 2. gyertya lángja is kialudt... A harmadik gyertya szomorúan és csendesen kezdte mondani: 'Az én nevem a Szeretet. De már nincs értelme, hogy világítsak, mert az emberek félretoltak, elfelejtettek...' És lángja sisteregve kialudt... Ekkor egy kisfiú lépett a szobába... Ránézett a gyertyákra és sírós hangon így kiáltott fel: 'De hiszen nektek égnetek kell!!!' Ebben a pillanatban megszólalt csendben a negyedik gyertya: 'Ne félj! Ameddig én égek, addig mindig van remény! Az én nevem a Remény!' Ekkor a kisfiú meggyújtotta róla a másik három, már kialudt gyertyát. Mert a Béke, a Hit a Szeretet és a Remény lángját őrizni kell örökre..." Jézus mondja önmagáról: „Én vagyok a Világ

Világossága. Aki engem követ, nem jár sötétségben, mert övé a világ világossága” (Jn 8,12).

Ignota

Adventi szokások

December 04. Hajtassunk Borbála-ágot: Cseresznye- vagy barackfaágot tegyünk vízbe, ha Karácsonyra kizöldül, megtudhatják a lányok, hogy férjhez mennek-e hamarosan.

December 05. Tisztítsuk ki a cipőket és a csizmákat, majd várjuk a Mikulást.

December 13. Luca napon kezdjük el csiráztatni egy marék búzát, ez Karácsonyra szépen kizöldül. Ha szép sűrű növéssű, akkor jó lesz a jövő évi búzatermés. Több helyen szokás Karácsonykor megnyírni ezt, szalaggal átkötni. A lenyírt búzavégeket a lányok mosdóvizükbe szórják, hogy még szebbek legyenek. A Luca-búzát Karácsony után az állatoknak adják, hogy egészségesek legyenek és szaporodjanak, a tyúkok meg jobban tojjanak.

Vedd fontolóra és csodálkozz!

Jóságát ugyan mivel bizonyíthatta volna jobban, mint éppen azzal, hogy az én emberi testemet vette magára?

Mi mutatná meg jobban az ő irgalmasságát, mint az, hogy magára vette emberi nyomorúságunkat?

Vajon mi bizonyítaná jóságának teljességét, mint az, hogy Isten Igéje érettünk oly törekennyé lett, mint a fű?

Ebből meg kell értenie az embernek, hogy Isten mennyire törődik vele; tudnia kell ebből, hogyan gondolkodik róla, és mit érez iránta Isten.

Oh, ember, ne azt emlegesd hát, hogy mit kell szenvedned, hanem azt, hogy Ő mit szenvedett érted.

Amit érted tett, és abból, amivé érted lett, ismerd föl, hogy az emberszeretetéből neked megjelent az ő jósága.

Milyen különlegesen nagy és nyilvánvaló az Isten jósága és emberszeretete! És milyen nagy jószágról tett bizonyosságot Isten, amikor az emberi természetet az istenivel egyesítette!

(Szt. Bernát)

Joop Roeland

Légy egyike...

Te

légy egyike azoknak, akik nem ölik meg az álmokat;
akik a nevetőket nem némítatják el, és védelmezik a szomorkodókat.

Légy egyike azoknak, akik megoltalmazzák azt, ami sérülékeny.

Légy egyike azoknak, akik lelküket nem prédálják el, hanem úgy
hordozzák ölben, mint egy kisbárányt.

Légy egyike azoknak, akik ráhagyatkoznak az egyszer látott angyalra, a világosságra, a béke szavára, és nem felejtenek.

Ekkor majd megtalálod azt a helyet, ahol felhangzik: „Velünk az Isten!”

Akkor azt mondják rólad: olyan lett, mint egyike a pásztoroknak.

(ford. K. Z.)

HITÉLETI PROGRAMOK DECEMBERBEN

- 02-24. 6⁰⁰ Rorate; előtte és utána egy fél órával gyónási alkalom
- 07. 15⁰⁰ Egyházközségi Mikulás a templomban és a plébánián
- 11. Betegek és öregek karácsonyi gyóntatása és áldoztatása
- 13-14-15. 17⁰⁰ Adventi prédikációsorozat (lelkigyakorlat) a Vasgyár úti kápolnában
- 17-23. Szent család-járás a hirdetés szerint
- 23. Reggeli mise után fenyőfaállítás és -díszítés a templomban
- 24. 23³⁰ Pásztorjáték a templomban
24⁰⁰ Éjféλιi szentmise
- 25-26. 9⁰⁰ szentmise
- 29. 9⁰⁰ órai szentmisében gyermekek megáldása

30. Hó esetén szánkózás, síelés és levegőzés Sátoraljaújhelyen
31. 17⁰⁰ év végi hálaadás
2014. január 01. 09⁰⁰ újévi szentmise

PÁLYÁZAT

Gyerekeknek rajzpályázat: Amiért nekem oly szép a Karácsony... témában.

Felnőtteknek maximum egy oldalas fogalmazás az alábbi témáról:

Amiért nem mondhatok le az advent időszakról és Karácsony ünnepéről...

A fogalmazásokat mielőbb juttassák el a [kertvarosi.plebania@gmail.com-ra](mailto:kertvarosi.plebania@gmail.com).

A beérkezett rajzokból kiállítást rendezünk templomunkban.

<http://www.kertvarosiplebania.hu/>

☎ 238-781; 30/619-6861; 4400 - Nyíregyháza, Legyező u. 26/4.

*Zoltán atya és segítői szívesen fogadnak minden ötletet és segítséget
e lap alakításában, és kívánnak intenzív advent készületet,
szent Karácsonyt és áldásos boldog Újévet
az Örömkeltő minden kedves olvasójának!*